

Kennel

MELYANNA

Duitse herder en Australian Shepherd

Kinderen en honden

Kinderen en honden, altijd een leuk plaatje om te zien. Als kind ben je bevoorrecht wanneer je opgroeit met een hond. Een kameraad waaraan je al je geheimen en verdrietjes kwijt kunt. Een maatje waarmee je leuk kunt spelen.

Onderzoek toont aan dat kinderen die opgroeien met een huisdier zich beter ontwikkelen, juist vanwege de emotionele band die ze met hun hond, kat of konijn kunnen aangaan. Deze kinderen zijn op volwassen leeftijd beter in staat zich in te leven in de gevoelens van anderen, ze stellen zich socialer op.

Onwetend

Jammer genoeg zitten er aan het hebben van een huisdier ook nadelen. Veel kinderen worden door een hond (meestal de eigen hond) zodanig gebeten dat behandeling door een arts noodzakelijk is. Deze bijtincidenten ontstaan meestal door onwetendheid, zowel van de ouders als van het kind. Ook plagen van de hond door 't kind kan bijten tot gevolg hebben. Kinderen zien de hond als een speelkameraadje en hebben (vooral kleine kinderen) onvoldoende begrip voor de behoefte en wensen van de hond. Bovendien spreken ze elkaars 'taal' niet.

Tijdrovend

Het opvoeden van een (klein) kind kost tijd. Veel tijd. Het opvoeden van een pup ook. Wanneer kun je dan

het beste een pup in huis halen? Als er nog geen kinderen zijn en je alle aandacht aan de nieuwe pup kunt besteden? Of juist als de kinderen klein zijn zodat hond en kind samen kunnen opgroeien? Of als de kinderen al wat

ouder zijn en ze beter begrijpen wat je wel en niet met een hond mag doen?

Voor alle opties is wat te zeggen. Het hangt ook sterk van je eigen situatie af. Als je kiest voor een pup als de kinderen nog klein zijn, dan zul je een paar keer per dag een moment voor de hond alleen, zonder het kind, moeten kunnen inplannen. Dat is wat makkelijker bij baby's die nog veel overdag slapen, dan bij peuters die over de grond kruipen en (bijna) de hele dag wakker zijn.

Knikkers

Een kruipende peuter is de wereld aan het ontdekken. Deze ontdekkingstocht gaat vooral met de handen en de mond. Stel je voor dat zo'n peuter een de pup tegenkomt die rustig ligt te slapen. Het eerste wat het kind ziet is de grote glimmende neus. Een klein vingertje gaat onderzoekend het neusgat in. Vervolgens de ogen, grote knikkers die ook 'bekeken' moeten worden.

Daar gaat het vingertje weer! De pup schrikt en kan in een reactie naar het kind happen. Het melkgebit van een pup is erg scherp! Dit soort situaties moet je trachten te voorkomen. Daarom gaat het kind in de box als de pup rondloopt en de pup in de bench als het kind in de kamer kruipt.

Mogen die twee dan nooit bij elkaar? Jazeker wel, maar alleen als er iemand bij zit die er op kan letten dat er niets fout gaat.

Prooi

Ook andersom kan het fout gaan. Een pup onderzoekt ook de wereld om zich heen. Wanneer een klein kind over de grond kruipt is dat erg interessant. Alles beweegt en het maakt nog geluid ook. Als pup moet je daar achteraan gaan en als het even kan 't met je bek onderzoeken. De pup springt tegen het kind op, dat verliest z'n evenwicht en de pup gaat 'over het kind staan'. Hij heeft de 'z'n speeltje' te pakken! Het kind schrikt, gaat huilen en met armen en benen slaan. Allemaal redenen voor de hond om nog iets heftiger te reageren en verder te bijten. Het leuke speeltje beweegt en maakt geluid!

Al met al geen goede manier om elkaar leuk te gaan vinden. Zowel het kind als de pup moeten leren zich aan bepaalde regels te houden. Bedenk wel dat bij beiden geldt dat wanneer het 'gezag' (ouders of baas) niet aanwezig is, ook de regel er niet meer is. Reden waarom je er altijd bij moet zijn als kind en hond samen zijn.

Commanderen

Een wat ouder kind (ouder dan 6 à 7 jaar) kan zich aan regels houden zonder dat één van de ouders erbij is. Bij zo'n kind kunnen zich andere problemen voordoen.

Tijdens de opvoeding van je pup leer je 'm ook al wat commando's aan. Zitten, liggen en komen, de meest alledaagse dingen. De kinderen zien dat, en willen dit ook eens proberen. Vaak gebeurt dat net op de momenten dat je er zelf geen tijd voor hebt. De kinderen geven de pup een commando: "Puppie zit, zit, zit, ga nu zitten, gaat zitten, zit" en uiteindelijk: "Mam" of "Pap, hij wil niet gaan zitten".

De reactie van veel ouders is: "Laat die hond nu eens met rust, je ziet toch dat ik bezig ben!" Op deze manier leert de pup dat hij niet naar het kind hoeft te luisteren. Hieraan ontleent de pup ook het recht om op een ander moment het kind te corrigeren.

Kijken met je neus

Veel kinderen vinden het leuk om de hond te aaien. Goed aaien is een kunst, niet alleen voor kinderen, maar ook voor volwassenen.

Hoe gaat het vaak? De hand gaat via de neus van de hond over de kop heen om de hond van boven af over z'n kop te aaien. Omdat een hond veel dingen 'bekijkt' met z'n neus, is hij nieuwsgierig en volgt de hand met z'n neus. Soms hapt een hond daarbij naar de hand. Geschrokken trekt het kind z'n hand terug, reden voor de hond om er verder achteraan te gaan.

Beter is het om eerst je hand voor de neus van de hond te houden, hem gelegenheid geven te ruiken wie er aan komt. Daarna gaat je hand naar beneden en naar de zijkant van de kop. Je aait 'm onder z'n kin, of aan de zijkant onder z'n oren. Een hand boven op de kop leggen kan door de hond gezien worden als een bedreiging, een handeling die hij niet altijd van vreemden accepteert.

Honden en kinderen, het kan zo mooi zijn. Laten wij als (groot)ouders ervoor zorgen dat het allemaal goed gaat en ze daadwerkelijk plezier aan elkaar kunnen beleven.

Marian Servaas